

Stellingen

Behorende bij het proefschrift Diagnosis and Prognosis of Seizures and Epilepsy in Childhood

1. Eén niet-geprovoceerde epileptische aanval is geen epilepsie.
2. Een EEG is een zinnig onderzoek als de diagnose epilepsie waarschijnlijk is op grond van de aanvalsbeschrijving; bij onduidelijke verschijnselen kan het EEG juist tot een verkeerde diagnose leiden.
3. Bij enige twijfel aan de diagnose epilepsie is de patiënt gebaat bij het achterwege laten van medicatie.
4. De diagnose epilepsie wordt betrouwbaarder als specialisten onderling overleggen over de aanvalsbeschrijving.
5. Medicamenteuze behandeling van epilepsie houdt in het onderdrukken van de symptomen; het is geen behandeling van de ziekte.
6. Het rectaal toedienen van diazepam is bij oudere kinderen en volwassenen geen sociaal acceptabele behandeling van langdurige epileptische aanvallen; buccale en nasale toedieningsvormen dienen grotere bekendheid te krijgen.
7. Kinderziekten zijn niet altijd onschuldig. Waterpokken zijn de belangrijkste oorzaak van herseninfarcten op de kinderleeftijd. Er zijn daarom naast economische argumenten (werkverzuim van ouders) ook medische redenen om waterpokken op te nemen in het Rijksvaccinatieprogramma.
8. Bij een kind met een ontwikkelingsachterstand dient eerst de vraag te worden gesteld wat de oorzaak hiervan kan zijn in plaats van direct fysiotherapie voor te schrijven ter stimulatie.
9. Het verschillende beleid van verzekeringsmaatschappijen wat betreft vergoeding van geneesmiddelen leidt tot ernstige ongelijkheid in de behandeling van patiënten.
10. Het werktijdenbesluit voor artsen in opleiding tot specialist heeft tot gevolg dat zij in de opleidingstijd voornamelijk acute aandoeningen zien tijdens diensttijd. Door de compensatie zijn zij tijdens kantooruren weinig aanwezig. Hierdoor doen zij onvoldoende poliklinische spreekuren, en wordt onvoldoende ervaring opgedaan met de aandoeningen waarmee zij later het meeste mee krijgen te maken.
11. Het door de arts, gezeten voor het beeldscherm, typen van de anamnese in het elektronische dossier schaadt de observatie van en het contact met de patiënt en is daardoor nadelig voor de kwaliteit van de geneeskunde.
12. Onze Lieve Heer schiep de wereld in grote haast in zes dagen. Gezien deze haast, de vele mankementen aan het menselijk lichaam en geest, het rampzalige beloop van de geschiedenis sindsdien en de chaos in de wereld die hij heeft doen ontstaan is het aannemelijk dat hij de eerst beschreven patiënt met ADHD is.
13. Voor de arts die medisch specialistische rapportages maakt bestaan geen kwantitatieve eisen waaraan deze persoon moet voldoen in tegenstelling tot bijvoorbeeld medisch specialisten. Dit betekent dat iemand die een keuring ondergaat voor bijvoorbeeld een verzekeringsmaatschappij is overgeleverd aan volstreekte willekeur.